

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.382/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla az Ügyész (eljáró ügyészi szerv: felperes, cím2) felperesnek a ügygondnok1 ügyvéd (cím2) mint a cégnyilvántartásból törölt cég2 „végelszámolás alatt” elnevezésű cég részére kirendelt alperes1 alperes ellen változásbejegyző (törlő) végzés hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. november 15-én kelt 26.G.40.706/2022/20. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 2022. szeptember 22. napján kelt 26.G.40.706/2022/16. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az alperes1i díjat 30.000 (harmincezer) forint + 8.100 (nyolcezer-száz) forint áfa, mindösszesen 38.100 (harmincezer-száz) forintban állapítja meg, az alperes1i díjat az alperes1nak az állam téríti meg.

Felhívja a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az alperes1i díjat fizesse ki ügygondnok1 ügyvéd (cím2) mint kirendelt alperes1 részére.

A meg nem fizetett 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részét kijavítja akként, hogy a per tárgyaként megjelölt „cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezése” szöveg helyébe „változásbejegyzési (törlő) végzés hatályon kívül helyezése” szöveg kerül.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint cég1 „végelszámolás alatt” elnevezésű céget (a továbbiakban: cég) a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága (a továbbiakban: cégbíróság) Cg.cégjegyzékszám2 cégjegyzékszámon 2018. október 29-én jegyezte be a cégjegyzékbe.

[2] A cég 2022. február 7-én törlése iránti kérelmet terjesztett elő a cégbíróságon, rögzítve, végelszámolását befejezte 2022. január 31. napjával, kérte ennek cégjegyzéki bejegyzését és a cégjegyzékből való törlését. A kérelméhez csatolta az egyszemélyes alapító cégvezető által 2022. január 31. napján kiállított végelszámolói zárójelentést.

[3] A cégbíróság a 2022. február 7. napján kelt Cg.cégjegyzékszám2/24. számú végzésével a cég törlése iránti eljárást az adóhatóság törlési engedélye megérkezéig felfüggesztette.

[4] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: adóhatóság) 2022. február 9-én kelt szám ügyszámú tájékoztatásában értesítette a cégbíróságot, hogy a céggel szemben törlési akadály áll fenn.

[5] A cégbíróság a 2022. február 21. napján kelt cégjegyzékszám4. számú végzésével az eljárást felfüggesztő 24. sorszámú végzését hatályon kívül helyezte, majd a 2022. február 21-én kelt és 23-án közzétett Cg.cégjegyzékszám1 sorszámú végzésével elrendelte a cég cégjegyzékből való törlését 2022. február 21-i hatállyal. A végelszámolás befejezésének időpontjaként 2022. január 31. napját jegyezte be a cégjegyzékbe.

[6] Felperes keresetében a Cg.cégjegyzékszám1 sorszámú végzés hatályon kívül helyezését kérte, annak jogszabálysértő volta miatt, továbbá azt, hogy az elsőfokú bíróság hívja fel a cégbíróságot a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére. Kereseti kérelmét a Ptk. 3:48. § (1) bekezdésére, a Ctv. 35. § (1) bekezdésére, a Ctv. 2. számú melléklet 4. pontjára, a Ctv. 62., 65., 66. §-aira alapította.

[7] Arra hivatkozott, a cégbíróság akkor törölheti a céget, ha az állami adó- és vámhatóság elektronikus úton tájékoztatta, hogy a cégnél adóhatósági eljárás nincs folyamatban, ellenőrzést, végrehajtást nem kezdeményezett, vagy ennek hiányában az 56. § (1) bekezdésében vagy a 84. § (1) bekezdésében meghatározott elektronikus értesítéstől, illetve a végelszámolást lezáró beszámoló közzétételétől számított 90 nap eltelt.

[8] A jelen ügyben az adóhatóság arról értesítette a cégbíróságot, hogy cég1 „végelszámolás alatt” adózóval szemben törlési akadály áll fenn, a közzététel időpontjától a Ctv. 62. § (4) bekezdés második mondat utolsó fordulata szerinti 90 nap sem telt el. A cég

törlésére a Ctv. 64. § (2) bekezdésében meghatározott esetben kerülhetett volna sor, annak feltételei nem álltak fenn. A Ctv. 66. § (3) bekezdése alapján a jogszabálysértő végzés hatályon kívül helyezése indokolt és a cégbíróság felhívása a szükséges intézkedések megtételére.

[9] Alperesként eljáró alperes1 elsősorban a per megszüntetését és perköltségei megtérítését kérte, másodlagosan a kereset elutasítását. Hivatkozott a Pp. 176., 240. §-aira, a 170. § (1) bekezdésére. Érdemben hivatkozott a Ctv. 62., 65. §-ában, a Pp. 76., 77., 83. §-aiban foglaltakra.

[10] Előadta, a társaság törléséhez két szempont vizsgálata szükséges, egyrészt, hogy volt-e adóhatósági tájékoztatás, melyre figyelemmel kell lenni, másrészt, hogy annak tartalma szerint a törlés elrendelése lehetséges-e. A tájékoztatás megtörtént, így annak tartalma alapján kellett a törlési kérelmet elbírálni. Nem kellett alkalmazni a Ctv. 62. § (4) bekezdés azon fordulátát, mely a tájékoztatás elmaradása esetén irányadó.

[11] A társaság törlésének akadályá állt fenn, az adóhatóság azonban - átírata szerint - a tájékoztatásában nem részletezte, hogy pontosan mi a törlés akadályá. Az adóhatóság nem kifejezetten jogszabályi szövegezés szerinti tájékoztatását annak tartalma alapján kellett értékelni. Ez megtörtént. A jogszabály szerinti kifejezett törlési akadályt az adóhatóság nem jelzett, így abból következően azok nem álltak fenn, így a cégbíróság helyesen járt el.

[12] Az elsőfokú bíróság a 2022. november 15-én kelt 26.G.40.706/2022/20. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 2022. november 15-én kelt 26.G.40.706/2022/16. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg.cégjegyzékszám1 számú, a cég cégjegyzékből való törlését 2022. február 21. napi hatállyal elrendelő végzését hatályon kívül helyezte. Felhívta a cégbíróságot a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére. Megállapította, hogy az alperest képviselő alperes1 alperesli díját az állam viseli. Az alperesli díjat 60.000 forint + 16.200 forint áfa, mindösszesen 76.200 forintban állapította meg, és felhívta az elsőfokú bíróság gazdasági hivatalát, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően az alperesli díjat utalja ki ügygondnok1 ügyvéd részére a költségmentes ellátmány terhére.

[13] Megállapította, az eljárás során felmerült 36.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

[14] Az ítélete indokolásában kifejtette, a felperes a keresetlevelet a Ctv. 65. § (2) bekezdése szerinti jogvesztő határidőn belül nyújtotta be, így a per megszüntetésének nem volt indoka.

[15] A kereset érdemi vizsgálata során a Ptk. 3:48. § (1) bekezdése, a Ctv. 62. § (4), 56. § (1) és 84. § (1) bekezdése, a Ctv. 65. és 66. §-ai felhívása után rögzítette cég1 „végelszámolás alatt” bejegyzésére, a törlési kérelem benyújtására, a cégbíróság törléssel kapcsolatos határozataira, illetve az adóhatóság átiratára és a cégbíróság ezt követő határozataira vonatkozó tényállást. Majd megállapította, a kereset szerint a cégbíróságnak észlelnie kellett volna azt a tényt, hogy az adózóval szemben törlési akadály áll fenn, így a törlési akadály miatt a törlés jogszabályba ütközött. A cég csak az adóhatósági eljárások jogerős befejezéséről szóló, végelszámolás esetén pedig ezen felül a köztartozást érintően nemlegesnek minősülő elektronikus tájékoztatást követően törölhető a cégjegyzékből.

[16] Alperes ezzel szemben a tájékoztatás megtörténtére és a cégbíróság értékelésére hivatkozott, arra, hogy az adóhatóság nem részletezte a törlésnek mi az akadály. Nem tartalmazta a tájékoztatás, hogy a céggel szemben adóhatósági eljárás, ellenőrzés vagy végrehajtás van-e folyamatban, illetve, hogy a cégnek köztartozása lett volna. Kifejezett törlési akadály hiányában a cégbíróság helyesen járt el.

[17] Az elsőfokú bíróság rögzítette, alperes hivatkozásával szemben az adóhatóságnak a Ctv. 62. § (4) bekezdése szerinti elektronikus értesítése tekintetében a jogszabály kötelező tartalmi elemeket nem ír elő, olyan kötelezettsége sem volt az adóhatóságnak, hogy az értesítésben a törlési akadályokat pontosan megjelölje. Osztotta az elsőfokú bíróság azon felperesi álláspontot, hogy a konkrét adóhatósági eljárás formájának a meghatározása az adóhatóság kompetenciájába tartozik. Amennyiben a cég törlésének akadály állt fenn, a cég törlését a cégbíróság nem rendelkezhetett volna el.

[18] Az elsőfokú bíróság ezért a cég törlésének a Ctv. 62. § (4) bekezdésében írt feltételei fennálltának hiányában a Pp. 279. § (1) bekezdése felhívása mellett megállapította a változásbejegyző végzés jogszabálysértő voltát. A jogszabálysértés ki nem küszöbölhetőségére tekintettel az elsőfokú bíróság a Ctv. 66. § (3) bekezdése alapján a jogszabálysértő végzést hatályon kívül helyezte, és felhívta a cégbíróságot a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére.

[19] A Pp. 82. § (1) bekezdése, valamint a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 5. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése felhívása mellett döntött az alperesli díj megállapításáról és kiutalásáról.

[20] Az ítélet ellen alperes fellebbezett. Fellebbezésében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének az alperesli díjra vonatkozó része kivételével annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodfokú alperesli díja megállapítása mellett, utalva a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 5. § (2) bekezdésére, 3. § (1) bekezdés a)

pontjára és (2) bekezdésére, az 1. § (2)-(3) bekezdésére és a 2021. évi XC. törvény 66. § (4) bekezdésére.

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletének ismertetése után az elsőfokú bíróság döntése megalapozatlanságát állította. A Pp. 369. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülbírálatát kérte, előadva, a megállapított tények másként minősíthetők, a tényekből az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérő jogi következtetés vonható le. Hivatkozott a Ctv. 62. §-ára, 65. §-ára, 66. és 67. §-ára, a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265., 279., 369. §-aira, továbbá a Pp. 81., 82., 83. §-aira, a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 1., 2., 3., 4., 5., 6. §-ára, a 2021. évi XC. törvény 66. §-ára, e jogszabályhelyeket részletesen ismertetve.

[22] Előadta, az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a cégbíróságnak a cég törlését elrendelő végzése jogszabálysértő. Fenntartva az érdemi ellenkérelmében írtakat, utalt arra, a társaság törléséhez két szempont vizsgálata volt szükséges. Egyrészt, volt-e adóhatósági tájékoztatás, másrészt, mi volt annak tartalma. Megismételve az érdemi ellenkérelmében írtakat, utalt az elsőfokú bíróság azon megállapítására, mely szerint az adóhatóságnak a törlési akadály pontos okát nem kell megjelölnie, mert az adóhatósági értesítés körében a Ctv. 62. § (4) bekezdése nem ír elő kötelező elemet. Előadta, az elsőfokú bíróság jogszabályértelmezése téves, a jogszabály megjelöli azon eseteket, mikor az adóhatósági eljárásra tekintettel helye van a törlés megtagadásának. A cégbíróságnak kell megvizsgálnia, olyan jellegű értesítést kap-e az adóhatóságtól, mely a törlés akadályát képezi.

[23] A jogszabály a törlési akadályokat részletesen tartalmazza, ha nem ezen eljárásokra hivatkozik értesítésében az adóhatóság, úgy az nem képezheti a törlés akadályát. Azért, hogy a cégbíróság e kérdésben állást tudjon foglalni, az adóhatóságnak az értesítésben konkrétan meg kell hivatkoznia a törlés akadályát. A több lehetséges akadályt megjelölő jogszabályi hivatkozás felhívása, konkretizálás hiányában önmagában nem tekinthető egyértelműnek, így a cégbíróság pusztán e hivatkozás alapján a törlési kérelmet nem utasíthatja el.

[24] Megismételte az értesítéssel kapcsolatos álláspontját, utalva arra, a cégbíróság helyesen járt el, a Ctv. 65. § (3) bekezdésére, 62. § (4) bekezdésére figyelemmel nem sértett jogszabályt, amikor a felfüggesztő 24. sorszámú végzését hatályon kívül helyezte és a 28. sorszámú végzéssel elrendelte a cég törlését.

[25] Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdése felhívása mellett. Utalt a 2022. október 21-én az ítélet kiegészítése iránti kérelmére is. Előadta, az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást a csatolt okiratok és az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatok tartalmával összhangban helyesen

állapította meg és levont jogi következtetése is helytálló volt. A fellebbezésben írtak nem változtatnak az ítélet megalapozottságán.

[26] Alperes fellebbezése nem helytálló. Utalt arra, a bizonyításra vonatkozó alapelv, hogy a bíróság a maga által észlelt bizonyítékokra alapítottnan hozhatja meg döntését. A Ctv. 62. § (4) bekezdése rögzíti a közvetlenség elvének korlátozását a törlési akadályok fennálltának cégbíróság általi vizsgálata kapcsán. A rendelkezés célja, hogy a cég törlése során a cégbíróságnak az egyes törlési akadályok (pl. köztartozás fennállta, végrehajtás kezdeményezése) tárgyában ne kelljen közvetlenül észlelnie, beszereznie és megtekintenie e tények bizonyítékait, pl. a cég köztartozása tárgyában hozott döntést vagy a végrehajtás kezdeményezése iránt intézkedést, hanem ehelyett az akadályok fennállta tárgyában önmagában az adóhatóság tájékoztatása vagy annak hiánya alapján dönthessen.

[27] A cégbíróság döntése kizárólag az adóhatóság tájékoztatásán, nem pedig a törlési akadályokat alátámasztó okirati bizonyítékok beszerzésén és közvetlen megvizsgálásán alapszik, nincs jelentősége annak, hogy az adóhatóság a törlési akadályra általánosságban vagy az adott törlési akadályt konkrétan nevesítve hivatkozik-e.

[28] A Ctv. 62. § (4) bekezdése nem írja elő az adóhatóság számára, hogy a törlési akadály fennálltáról szóló értesítésbe bele kell foglalnia a konkrét törlési akadály megnevezését. A közvetlenség elvének korlátozása folytán az adóhatóságra hárul a törlési akadályra vonatkozó bizonyítékok közvetlen megvizsgálása, ellenőrzése, ennek megtörténtét követően a Ctv. 62. § (4) bekezdése szerinti értesítésből kizárólag annak kell kitűnnie, hogy fennáll-e a törlési akadály vagy sem. Ha az értesítésből az tűnik ki, hogy törlési akadály áll fenn, akkor a cégbíróságnak nincs törvényes lehetősége arra, hogy a céget a cégjegyzékből törölje. Ennek folytán az elsőfokú bíróság a Ctv. 62. § (4) bekezdése helyes értelmezésével döntött.

[29] Egyúttal a korábbi előadása fenntartása mellett kijavítás iránti kérelmet is előterjesztett, hivatkozva arra, a folyamatban lévő eljárás tárgya a peradatok alapján változásbejegyző (törlő) végzés hatályon kívül helyezése. A Pp. 346. § (1) bekezdés f) pontja szerint a bevezető rész tartalmazza a pertárgy megnevezését. Az elsőfokú bíróság az ítélet bevezető részében a per tárgyat cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perként jelölte meg, ezért a bevezető rész kijavítása szükséges a Pp. 353. §-a alapján akként, hogy a pert változásbejegyző (törlő) végzés hatályon kívül helyezése iránti perként jelölje meg a Fővárosi Ítéltábla.

[30] Alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében a fellebbezését fenntartva az ítélet fellebbezése szerinti megváltoztatását, a Magyar Állam perköltség viselésére kötelezését kérte.

Előadta, a felperes helytelenül értelmezi a Ctv. 62. § (4) bekezdését. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a cégbíróságnak vizsgálnia kellett, olyan jellegű értesítést kapott-e az

adóhatóságtól, mely a törlés akadályát képezi. A Ctv. 62. § (4) bekezdése tételesen tartalmazza ezeket, ha nem ezen eljárásokra hivatkozik az adóhatóság, úgy az nem képezheti a cég törlésének akadályát. A több lehetséges törlés akadályt megjelölő jogszabályi hivatkozás felhívása konkretizálás hiányában önmagában nem tekinthető egyértelműnek. Hiányos adóhatósági értesítés alapján a cégbíróság a törlési kérelmet nem utasíthatja el. A közvetlenség nem kerül korlátozásra. A cégbíróság a NAV tájékoztatását, mint bizonyítékot vizsgálja, annak tartalma alapján dönt. Ha nem a Ctv. 62. § (4) bekezdése szerinti törlési akadályt képező okokra hivatkozik az adóhatóság, úgy a törlési kérelmet nem utasíthatja el, pusztán a Ctv. 62. § (4) bekezdése felhívása alkalmatlan annak pontos megállapítására, mely okból áll fenn törlési akadály. Ha utóbbit az adóhatóság nem ezek közül kiválasztva és pontosan jelöli meg, úgy az értesítés nem alkalmas arra, hogy a cégbíróság a törlési akadály fennálltát megállapítsa.

[31] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] A fellebbezés megalapozatlan az alábbiak folytán.

[33] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:48. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a jogi személy jogutód nélkül megszűnik, ha a tag alapítók legalább háromnegyedes szótöbbséggel kimondják a megszűnését, feltéve, hogy a jogi személy vagyoni viszonyainak lezárására irányuló megfelelő eljárás lefolytatását követően a bíróság a jogi személyt a nyilvántartásból törli.

[34] A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 62. § (1) bekezdése szerint a cég a végelszámolási eljárás lefolytatása után, illetve, ha a cégformára irányadó törvény ezt megengedi, ennek hiányában is kérheti a törlését a cégnyilvántartásból. A kérelem elbírálására a változásbejegyzési kérelem elintézésére vonatkozó rendelkezések megfelelően irányadók.

[35] A (4) bekezdés szerint a cég a cégjegyzékből való törléssel szűnik meg. Ha a cég törlésére nem felszámolási eljárást követően került sor, a cégbíróság a céget akkor törölheti a cégjegyzékből, ha az Állami Adó- és Vámhatóság elektronikus úton arról tájékoztatja, hogy a cégnél adóhatósági eljárás nincs folyamatban és ellenőrzést, végrehajtást nem kezdeményez, vagy ennek hiányában az 56. § (1) bekezdésében vagy a 84. § (1) bekezdésében meghatározott elektronikus értesítéstől, illetve a végelszámolást lezáró beszámoló közzétételétől számított 90 nap eltelt. Amennyiben a tájékoztatás szerint az adóhatóság a cégnél eljárást folytat, vagy ellenőrzést, végrehajtást kezdeményez, vagy a cég köztartozással rendelkezik, a cég csak az adóhatósági eljárások jogerős befejezéséről szóló, végelszámolás esetén pedig ezen felül a köztartozást érintően nemlegesnek minősülő elektronikus tájékoztatást követően törölhető a cégjegyzékből.

[36] A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a fenti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel jogsértően járt el, amikor az adóhatóság 2022. február 9-én kelt értesítése nyomán a felfüggesztett eljárást folytatta és elrendelte cégl „végelszámolás alatt” elnevezésű cég törlését.

[37] A Ctv. 65. § (1) bekezdése szerint a kérelemnek helyt adó cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzés ellen fellebbezésnek nincs helye. A végzés a meghozatala napján emelkedik jogerőre és a bíróság a határozatához ugyanezen a naptól van kötve. A végzés vagy az annak meghozatala alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütközése miatt az Ügyész pert indíthat a cég ellen a végzés hatályon kívül helyezése iránt, a cég székhelye szerint illetékes törvényszék előtt. A cég kérelemre történő törlését elrendelő végzés ellen a pert a bíróság által kirendelt alperes1 ellen kell megindítani.

[38] A Ctv. 66. § (3) bekezdése szerint, ha a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti perben a jogszabálysértés nem küszöbölhető ki, vagy a cég a bíróság felhívásának nem tesz eleget, a bíróság a végzést, illetve a végzésben szereplő többi adattól elkülöníthető jogszabálysértő adatot hatályon kívül helyezi és a (2) bekezdés megfelelő alkalmazásával jár el azzal, hogy az utóbbi esetben a céggel szemben törvényességi felügyeleti intézkedés alkalmazását is kezdeményezheti.

[39] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a Fővárosi Ítéltábla annak [7] bekezdését az F/9. szám alatt csatolt okirat alapján annyiban pontosítja, hogy az adóhatóság a „2006. évi V. törvény 62. § (4) bekezdésében foglaltak alapján” értesítette a cégbíróságot a törlési akadály fennálltáról. Az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből helytálló jogi következtetést levonva rögzítette, hogy cégl „végelszámolás alatt” cég törlésének a Ctv. 62. § (4) bekezdésében előírt törvényi feltételei nem álltak fenn.

[40] Az elsőfokú bíróság a Ctv. 62. § (4) bekezdésében írtakat helyesen értelmezte, e körben kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetért.

[41] Utal a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy az adóhatóság F/9. szám alatt csatolt értesítése egyértelmű volt abban a tekintetben, hogy a cég törlésének akadálya van, közlését tovább részleteznie nem kellett. A Ctv. 62. § (4) bekezdésének, mint a törlés akadályának megjelölése ugyanis magában foglalja, hogy az ott felsoroltak közül valamely akadály (eljárás folytatása, ellenőrzés, végrehajtás kezdeményezése) bizonyosan fennáll. Az adóhatóság tájékoztatása tehát semmiképpen nem volt akként értékelendő, hogy az adóhatóság tájékoztatása elmaradt volna.

[42] Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra is, végelszámolás esetén a cég köztartozását érintően nemlegesnek minősülő elektronikus tájékoztatást követően törölhető a cég a cégjegyzékből, a jelen esetben pedig ez a feltétel is hiányzott.

[43] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a cég „végelszámolás alatt” törlése jogszabálysértő volt, a Ctv. 62. § (4) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel ezért a Ctv. 66. § (3) bekezdése helytálló alkalmazásával helyezte hatályon kívül a jogszabálysértő végzést, és hívta fel a cégbíróságot a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére.

[44] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett, érdemben helyes rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[45] A per a változásbejegyzési (törlési) eljárásban hozott, törlő végzés hatályon kívül helyezésére irányul, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 353. §-a alapján az elsőfokú bíróság határozatának bevezető részét jelen ítéletében kijavította, a per tárgya helyesen nem cégbejegyző végzés, hanem változásbejegyzési (törlő) végzés hatályon kívül helyezése.

[46] Jelen pert a Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján a kirendelt alperes1 ellen kellett megindítani.

[47] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 89. §-a, valamint a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 5. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 3. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése, továbbá a 34/2017. (XII. 27.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése alapján határozott az alperes1 díjának mértékéről és viseléséről, továbbá rendelkezett annak kifizetéséről.

[48] Az alaptalanul fellebbező alperes1 által meg nem fizetett fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (4) és (6) bekezdése alapján viseli az állam.

Budapest, 2023. március 8.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: